

Diyarbakır'dan ismi mahfuz okuyucumuz: “Gülün İlâhî marifet için önemi üzerinde durur musunuz?”

Güller ve çiçekler Allah'ın eşsiz güzelliğini ve isimlerini kâinâta îlân eden birer ilâncıdırlar. İnsanoğlu için birer rahmet mesajdırlar.

Yaratılışça ve sanatça gül, diğer varlıklar içinde Üstad Bedüzzaman'ın ifâdesiyle, “en latîf bir yüz”dür.¹

Her bir gül bir mühür, her bir çiçek bir imzâdır. Her bir mühür ve imza, gül gibi, çiçek gibi yalnız Allah'a ait olan eşsiz bir sanat hârikâsı olarak insan oğlu için hazırlanmış bir iletidir. Her bir gül, insan oğluna dostça uzatılmış, Allah'ın güzelliğini haykıran güler yüzlü birer şahâdet parmağıdır.

Bahçeleri gülsüz, ağaçları çiçeksiz bırakmayan Fâtır-ı Hakîm, kâinât ağacını Cennetsiz, yani gülsüz bırakır mı? Nitekim Kur'ân, kâinât ağacına sonsuz bir Cennet gülü yaratıldığının müjdesi ile doludur.

Gül ile bülbül, gerek yaratılışlarındaki latîf güzellik, gerekse söyleyişlerindeki şiirî özellik bakımından insan oğlunun gönlünde ayrı bir taht kurmuşlardır. Şüphesiz tefekkür için tüm çiçekler en az bir gül kadar bulunmaz ve eşsiz birer yüksek değer taşıyorlar. Tüm çiçekler rahmet-i Rahmân'ın birer gülümsemesidir. Fakat örf-ü nasta tüm bitkileri temsilen, bitkiler içinde gül, çiçekler içinde sarı çiçek meşhur olmuştur. Mâlûm, Yunus da bir ilâhîsinde sarı çiçekle hasbihal eder.

Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin, tüm güller ve çiçekler adına, bir tepeciğin eteğindeki bir sarı çiçekle ilgili tefekkürünü hatırlayalım:

“Bir bahar mevsiminde, garibâne, mütefekkirâne, seyahate gidiyordum. Bir tepeciğin eteğinden geçerken parlak bir sarı çiçek nazarıma ilişti... Bu çiçek kimin turrası ise, kimin sikkesi ise ve kimin mührü ise ve kimin nakışı ise, elbette bütün zemin yüzündeki o nevî çiçekler onun mühürleridir, sikkeleridir.

“Şu mühür tahayyülünden sonra, şöyle bir tasavvur geldi ki: Nasıl bir mühür ile mühürlenmiş bir mektub, o mühür, o mektubun sahibini gösterir; öyle de, şu çiçek, bir mühr-ü Rahmânîdir. Şu enva-ı nakışlarla ve mânidar nebâtât satırlarıyla yazılan şu tepecik dahi bu çiçek Sâniinin mektubudur. Hem, şu tepecik dahi bir mühürdür. Şu sahrâ ve ova bir mektub-u Rahmânî hey'âtını aldı.

“İşbu tasavvurdan şöyle bir hakikat zihne geldi ki: Nasıl bir mühür ile mühürlenmiş bir mektub; o mühür, o mektubun sahibini gösterir. Öyle de; şu çiçek, bir mühr-ü Rahmanîdir. Şu envâ-i nakışlarla ve manidar nebatat satırlarıyla yazılan şu tepecik dahi, bu çiçek Sâniinin mektubudur. Hem şu tepecik dahi bir mühürdür. Şu sahra ve ova bir mektub-u Rahmanî hey'âtını aldı”²

Öyle anlaşılıyor ki, gülde Allah'ın yazdığı yüksek iletleri okuyan insan inşallah Allah'ın rızasını kazanarak Cennetin bir gülü makamına yükseliyor.

Güldeki marifet

Süleyman Kösmene tarafından yazıldı.

Dipnotlar:

- 1- Sözler, s. 319
- 2- Sözler, s. 623